

# Rezolucja

na rzecz zapewnienia

ochronie danych i prywatności stałego miejsca w międzynarodowym prawie



*Mając na uwadze że*

- 27 Konferencja w Montreux apelowała do Organizacji Narodów Zjednoczonych o przygotowanie prawnie wiążącego instrumentu, który wyraźnie i szczegółowo określi prawa do ochrony danych i prywatności jako egzekwowalne prawa człowieka,
- 28 Konferencja w Montrealu wezwała do poprawienia współpracy międzynarodowej w odniesieniu do ochrony danych i prywatności,
- 30 Konferencja w Strasburgu przyjęła rezolucję w sprawie pilnej potrzeby ochrony prywatności w świecie bez granic oraz potrzeby osiągnięcia wspólnej propozycji utworzenia Międzynarodowych Standardów Ochrony Prywatności i Danych Osobowych,
- 31 Konferencja w Madrycie przyjęła Międzynarodowe Standardy Ochrony Danych i Prywatności (Deklaracja Madrycka),
- 32 Konferencja w Jerozolimie wezwała rządy do organizacji międzyrządowej konferencji celem opracowania wiążącego międzynarodowego porozumienia w sprawie ochrony danych i prywatności będącego realizacją Deklaracji Madryckiej,

oraz zważywszy na znaczenie istniejących instrumentów w prawie międzynarodowym, które przewidują zasady i standardy ochrony danych osobowych, w szczególności Konwencja Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych (Konwencja 108)]

## **35 Międzynarodowa Konferencja zauważa**

że istnieje pilna potrzeba istnienia wiążącego międzynarodowego porozumienia w sprawie ochrony danych, które zabezpiecza prawa człowieka, chroniąc prywatność, dane osobowe i integralność sieci oraz zwiększa przejrzystość przetwarzania danych, osiągając przy tym równowagę w zakresie bezpieczeństwa, interesów gospodarczych i wolności wypowiedzi,

oraz **postanawia**

wezwać rządy do wspierania przyjęcia protokołu dodatkowego do artykułu 17 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych i (MPPOiP), który powinien być oparty na standardach opracowanych i zatwierdzonych przez Międzynarodową Konferencję oraz przepisach w Komentarzu Ogólnym Nr 16 do Paktu w celu stworzenia mających globalne zastosowanie standardów ochrony danych i prywatności zgodnie z przepisami prawa.

## NOTA WYJAŚNIAJĄCA

35 Międzynarodowa Konferencja zauważa, że MPPOiP przyjęty przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w 1966 r. i ratyfikowany przez 167 państw już przewiduje ramy prawne ochrony danych. Artykuł 17 MPPOiP stanowi, że:

1. Nikt nie może być narażony na samowolną lub bezprawną ingerencję w jego życie prywatne, rodzinne, dom czy korespondencję ani też na bezprawne zamachy na jego cześć i dobre imię.
2. Każdy ma prawo do ochrony prawnej przed tego rodzaju ingerencjami i zamachami.

Ponadto Komentarz Ogólny Nr 16 do MPPOiP przewiduje dalszą specyfikację wymogów ochrony danych w artykule 17. Stanowi m.in. że:

- gromadzenie i przechowywanie danych osobowych w komputerach, bazach danych lub innych urządzeniach, czy to przez organy publiczne czy prywatne, musi być uregulowane prawem;
- państwa muszą podjąć skuteczne środki w celu zapewnienia, że informacje dotyczące życia prywatnego osoby nie dostaną się w ręce osób nie upoważnionych prawem do ich otrzymania, przetwarzania i wykorzystywania;
- należy zapobiec wykorzystywaniu tych informacji do celów niezgodnych z Paktem;
- osoby fizyczne powinny mieć prawo do określenia, jakie informacje na ich temat są przechowywane i do jakich celów, oraz do żądania poprawienia lub usunięcia nieprawdziwych informacji;
- wszelka „ingerencja” w te prawa może mieć miejsce tylko na podstawie prawa, które musi być zgodne z Paktem.

Uzupełnieniem tych wymogów jest obowiązek organu przechowującego do zachowania przejrzystości w odniesieniu do przetwarzania danych, w szczególności jeśli chodzi o zapewnianie informacji, ich poprawianie i usuwanie jako istotne zasady ochrony danych.